

انتقال سنی در ایران

تحولات سنی جمعیت و سیاست گذاری‌های اجتماعی جمعیتی

■ محمود مشفق

عضو هیئت علمی مرکز مطالعات و پژوهش‌های جمعیتی آسیا و اقیانوسیه
پژوهش‌گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

اشاره

این مقاله به بررسی گذار سنی جمعیت ایران از سال ۱۳۳۵ تا ۱۴۳۰ می‌پردازد. اصطلاح «گذار سنی» عبارت است از تغییرات اساسی ساختمان سنی جمعیت از حالتی کاملاً جوان به حالتی کاملاً سالخورده، که شامل چهار مرحله کودکی، جوانی، میانسالی و سالخوردگی است. تجربه گذار سنی کشورهای توسعه‌یافته نشان می‌دهد که مدت زمان انتقال سنی جمعیت بیش از یک قرن است. تحولات شاخص‌های گذار سنی کشور نشان می‌دهد که ایران مرحله انتقال سنی یعنی مرحله کودکان و نوجوانان را پشت سر گذاشته و هم‌اکنون مرحله دوم انتقال سنی یعنی مرحله جوانان را تجربه می‌کند.

دومین مرحله انتقال سنی (مرحله جوانی) از سال ۱۳۷۵ شروع شده و تا سال ۱۳۹۰ ادامه داشت. مرحله سوم انتقال سنی (افزایش تعداد میانسالان) از سال ۱۳۹۰ آغاز و تا سال ۱۴۱۰ ادامه خواهد داشت. برنامه‌ریزی به منظور بهره‌مندی اقتصادی از پتانسیل‌های جمعیت فعال واقع در سنین کار و تأمین سلامت آنها از جمله سیاست‌هایی است که در مرحله دوم و سوم انتقال سنی باید مورد توجه دولت‌مردان و برنامه‌ریزان کشور قرار گیرد. الگوی سنی سالخورده از سال ۱۴۱۰ به بعد بر ساختمان سنی جمعیت کشور چیره خواهد شد. در این مرحله به تدریج و با سرعتی فزاینده تعداد سالمندان کشور افزایش خواهند یافت. اتخاذ سیاست سالمندی فعال پیشنهاد سازمان ملل متحد برای مرحله سالمندی جمعیت است که از هم‌اکنون باید در ایران دنبال شود.

دیباچه

در حال حاضر جمعیت ایران همانند بسیاری از کشورهای در حال توسعه به دنبال کاهش مداوم و مستمر باروری و افزایش امید به زندگی، تغییرات اساسی و مهمی را در ساختار سنی خود تجربه می‌کند که این تغییرات دارای ملاحظات مهم اقتصادی، اجتماعی از نظر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی است.

طی دهه اخیر، جمعیت سنین زیر ۱۵ سال به طور اساسی رو به کاهش گذاشته، در مقابل تعداد جمعیت جوان و در سن کار افزایش یافته است، همچنین سرعت سالخوردگی جمعیت با آهنگی آرام رو به فزونی است. جمعیت‌شناسان از این تغییرات و تحولات ساختار سنی تحت عنوان «گذار سنی» یاد می‌کنند. انتقال سنی جمعیت عبارت است از تغییرات اساسی ساختمان سنی جمعیت‌ها از حالتی کاملاً جوان به حالتی کاملاً سالخورده.

در مرحله اول انتقال سنی، کودکان و نوجوانان گروه‌های عمده جمعیتی را تشکیل می‌دهند، و بخش مهمی از ظرفیت‌های اقتصادی کشور صرف برطرف‌نمودن نیازهای آنها می‌شود، اما در مرحله دوم و سوم انتقال سنی، جمعیت واقع در سن کار (۶۴-۱۵ ساله)، در پی حجم وسیع جمعیت نسل‌های انفجار مولید به طور چشمگیری افزایش می‌یابد که در ادبیات جمعیت‌شناسی تحت عنوان «فرصت جمعیتی» یا «پنجره جمعیتی» (Demographic Window) از آن یاد می‌شود. پنجره جمعیتی کمیت و کیفیت

منابع انسانی را برای رشد و توسعه اقتصادی فراهم می‌کند. به زعم اقتصاددانان، پنجره جمعیتی از سه طریق زمینه رشد تولید سرانه را فراهم می‌کند:

- **اول:** افزایش جمعیت در سن کار موجب رشد تولید ناخالص داخلی می‌شود افزایش درصد جمعیت در سن کار نسبت به کل جمعیت در مرحله دوم و سوم انتقال سنی موجب می‌شود تعداد تولیدکنندگان نسبت به تعداد مصرف‌کنندگان افزایش یابد. این وضعیت، به طور طبیعی موجب افزایش تولید سرانه خواهد شد.

- **دوم:** کاهش باروری منجر به نتایج ترکیبی می‌شود

منظور پیامدهای ترکیبی آن است که کاهش باروری موجب رهاشدن زنان از مسئولیت‌های مربوط به پرورش و نگهداری بچه و توانمندسازی آنها برای ورود به بازار کار ثانویه می‌شود.

- **سوم:** کاهش باروری نتایج رفتاری را به دنبال دارد

اثرات رفتاری به اشکال مختلفی خودش را نشان می‌دهند. مثلاً از طریق تقویت قابلیت کلی تولید و یا از طریق بهبود سطح مهارت‌های فنی کارگران.

در مراحل گذار سنی بسیاری از مسائل جدید اجتماعی و اقتصادی ظهور می‌یابند و بسیاری از مسائل، اهمیت و اولویت خود را از دست خواهند داد. این فرایند ناشی از دگردیسی نسلی - سنی جمعیت است

که الزامات و ضرورت‌های سیاست‌گذاری خاص خود را در هر مرحله فرا می‌خواند. بی‌توجهی به الزامات سیاستی تحولات هرم‌های سنی، نظام کلان اقتصادی و اجتماعی را با مشکل، یا اگر برای نشان‌دادن عمق نتایج ناشی گذار سنی پا را کمی فراتر نهمیم با بحران مواجه خواهد کرد.

نتایج سرشماری سال ۱۳۸۵ کشور نشان می‌دهد در بسیاری از استان‌های کشور نسبت جمعیت زیر ۱۵ سال به حدود ۲۵ درصد از کل جمعیت کاهش یافته و تعداد جمعیت ۱۵ تا ۶۴ ساله کشور یعنی جمعیت در سن فعالیت به حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد از کل جمعیت رسیده است. این تحول جمعیتی حاکی از آن است که در دهه جاری نسبت جمعیت در سن کار و فعالیت به بالاترین سطح خود در تاریخ تحولات جمعیتی کشور رسیده است.

در این مقاله تلاش می‌شود با استفاده از نتایج سرشماری‌های کشور، تحولات ساختار سنی جمعیت در گذشته و حال مورد بررسی قرار گیرد و تحولات احتمالی آینده آن در افق زمانی ۵۰ ساله ترسیم گردد. در قسمت پایانی با توجه به تحولات احتمالی ساختمان سنی کشور، الزامات سیاستی و برنامه‌ریزی برای مواجهه با پیامدهای ناشی از تحولات هرم‌های سنی کشور در حد امکان تشریح می‌شود.

ضرورت و اهمیت انجام مطالعه

مطالعه فرایند انتقال ساختمان سنی از جوانی به سالخوردگی از چند بعد دارای اهمیت و ضرورت مطالعاتی است، که

«گذار سنی» عبارت

است از تغییرات اساسی

ساختمان سنی جمعیت

از حالتی کاملاً جوان به

حالتی کاملاً سالخورده،

که شامل چهار مرحله

کودکی، جوانی، میانسالی

و سالخوردگی است.

برخی از موارد آن به این شرح است:

اول: در هر یک از مراحل انتقال ساختار سنی، با توجه به اینکه کدام یک از گروه‌های سنی بزرگ در اکثریت باشند، نوع و کم و کیف نیازهای اجتماعی و جمعیتی تغییر می‌کند. لذا مطالعه ساختار سنی به معنی تشخیص نیازهای حال و آینده جامعه است.

دوم: ساز و کار اثرگذاری ساختار سنی بر توسعه اقتصادی و اجتماعی مسئله مهمی است. این مسئله برای جمعیت‌شناسان و اقتصاددانان روشن است که ساختار سنی جمعیت، حجم و درصد عرضه نیروی کار را رقم خواهد زد. تحولات عرضه نیروی کار یکی از عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی جوامع است.

سوم: انتقال ساختار سنی چرخه زندگی اقتصادی و اجتماعی کل جمعیت را رقم می‌زند، و این واقعیت که چگونه چرخه زندگی جمعیت قابلیت تولیدکنندگی جامعه را رقم می‌زند، از لحاظ مطالعات جمعیتی دارای اهمیت است.

اهداف مطالعه

به طور کلی این مطالعه دو هدف اصلی را دنبال می‌کند:

- اول، بررسی گذار سنی جمعیت کشور تا سال ۱۴۳۰؛

- دوم، طرح و بررسی سیاست‌های اجتماعی، جمعیتی مرتبط با مراحل مختلف انتقال سنی جمعیت کشور.

روش‌شناسی و منبع داده‌ها

روش تحقیق این مطالعه روش اسنادی است. منبع اصلی مطالعات گزارش‌های سرشماری سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵ است.

مبانی مفهومی و تجربی

انتقال جمعیتی بر تغییرات رشد جمعیت‌های جوامع اثرات بسیار مهم و قابل توجهی داشته، لذا بیشتر توجهات به میحث رشد جمعیت بوده است. اما اگر در کنار رشد جمعیت، اثرات انتقال جمعیتی بر ساختمان سنی جمعیت مطرح شود، اثرات انتقال جمعیتی بر ساختمان سنی به همان اندازه رشد، یا حتی بیشتر حائز اهمیت است؛ زیرا اثرات انتقال جمعیتی بر ساختار سنی از لحاظ زمانی بسیار بیشتر بسط می‌یابد و تغییرات سنی تا حدود زیادی بر چرخه‌های رشد و رکود اقتصادی اثرات معنادار می‌گذارد. تجربه انتقال سنی کشورهای توسعه‌یافته نشان می‌دهد که مدت‌زمان انتقال سنی جمعیتی بیش از یک قرن طول می‌کشد.

با شروع انتقال جمعیتی، فرایند انتقال سنی هم آغاز خواهد شد. انتقال سنی به چهار مرحله تقسیم‌بندی می‌شود که هر مرحله با افزایش تعداد جمعیت در یک رده سنی خاص مشخص می‌گردد:

الف) مرحله کودکی: افزایش درصد جمعیت زیر ۱۵ سال نسبت به سایر گروه‌های سنی.

ب) مرحله جوانی: افزایش جمعیت بین ۱۵-۲۹ سال نسبت به سایر گروه‌های سنی.

ج) مرحله میانسالی: افزایش درصد جمعیت بین ۳۰-۶۴ سال نسبت به سایر گروه‌های سنی.

د) مرحله سالمندی: افزایش درصد جمعیت بالای ۶۵ سال نسبت به سایر گروه‌های سنی.

الف) اولین مرحله انتقال سنی زمانی است که کاهش میزان‌های مرگ و میر کودکان در مراحل اولیه انتقال جمعیتی موجب افزایش تعداد کودکان و نوزادان می‌شود و بنابراین کاهش مرگ و میر در درجه نخست موجب افزایش تعداد کودکان می‌شود، همچنان که نسل‌های کودکان زنده مانده به سنین بالاتر می‌رسند، به علت عدم تغییر رفتارهای باروری در مراحل آغازین انتقال جمعیتی، تعداد کودکان زنده به دنیا آمده و زنده مانده بیشتر و بیشتر می‌شود. به همین دلیل است که حدود ۳۰ تا ۴۰ سال بعد از افت اساسی مرگ و میر، به علت تغییر رفتارهای باروری، هرم‌های جمعیتی شکل مثلی خود را حفظ خواهند کرد. این حالت، الگوی نوعی جمعیت‌هایی است که دارای رشد طبیعی بالا هستند.

از رویکرد اقتصاد کلان، مرحله کودکی مقطعی از انتقال سنی است که نیازهای مصرفی بیش از قابلیت‌ها و توانمندی‌های تولیدی است. در این مرحله نسبت وابستگی کودکان بالاست، و سرمایه‌گذاری در زمینه نیازهای زنان و کودکان بسیار مهم است.

وقتی که میزان باروری رو به کاهش می‌گذارد، این الگوی سنی کاملاً دگرگون می‌شود. به عبارتی بیشتر کشورهایی که انتقال جمعیتی را تجربه می‌کنند، در اصل نه تنها افت باروری بلکه افت و کاهش تعداد نوزادان و کودکان را هم تجربه می‌کنند. این فرایند موجب پیدایش حالت برآمدگی و تورم (Bulge) در ساختار سنی می‌شود، به تدریج شکل سنتی ساختمان سنی تغییر خواهد کرد، پایه‌های هرم سنی

کوچکتر می‌شود و شکل تحذب و برآمدگی هرم سنی تکمیل‌تر خواهد شد.

در مدل سنتی انتقال جمعیتی، کاهش میزان‌های باروری آخرین مرحله انتقال جمعیتی است، در حالی که انتقال سنی به‌هیچ‌وجه در این مرحله پایان نمی‌یابد. دلیل آن بسیار ساده است؛ برآمدگی و تحذب سنی ناشی از باروری بالا در مراحل اولیه انتقال جمعیتی به‌طور پیوسته با گذشت زمان در کل ساختار سنی حرکت خواهد کرد.

ب) دومین مرحله از گذار سنی مرحله جوانی است؛ یعنی زمانی که برآمدگی سنی به سوی سنین جوانی میل می‌کند. ج) زمانی که برآمدگی سنی به طرف سنین میانسالی می‌رود و نسبت جمعیت گروه‌های میانسال (۶۵-۳۰) به تدریج رو به افزایش می‌گذارد، مرحله سوم انتقال سنی یعنی مرحله میانسالی شروع می‌شود. برخی از جمعیت‌شناسان از این مرحله دوم و سوم انتقال سنی تحت عنوان «پنجره جمعیتی» یاد می‌کنند. آنها معتقدند که پنجره جمعیتی زمانی آغاز می‌شود که در اثر کاهش میزان باروری توزیع و ترکیب سنی جمعیت تغییر می‌کند، به این معنا که سرمایه‌گذاری‌های کمتری برای تأمین نیازهای گروه‌های سنی جوان لازم است و منابع سرمایه‌گذاری برای توسعه اقتصادی و رفاه خانوارها آزاد می‌شود. به عبارت

پنجره جمعیتی زمانی آغاز می‌شود که در اثر کاهش میزان باروری توزیع و ترکیب سنی جمعیت تغییر می‌کند، به این معنا که سرمایه‌گذاری‌های کمتری برای تأمین نیازهای گروه‌های سنی جوان لازم است و منابع سرمایه‌گذاری برای توسعه اقتصادی و رفاه خانوارها آزاد می‌شود.

دیگر، کاهش میزان‌های باروری باعث کاهش جمعیت در گروه‌های سنی کودکی و نوجوانی می‌شود. در عوض گروه‌های سنی فعال و در سن کار افزایش می‌یابد. این مسئله باعث رشد اقتصادی سریع‌تر و کاهش بار وابستگی خانوارها می‌شود.

پنجره جمعیتی به شکل‌های متفاوتی منجر به بروز فرصت‌ها برای رشد تولید سرانه می‌شود. افزایش درصد جمعیت در سن کار نسبت به کل جمعیت موجب افزایش تولید ناخالص داخلی می‌شود؛ به عبارت دیگر افزایش تعداد تولیدکنندگان (جمعیت در سن کار) نسبت به تعداد مصرف‌کنندگان (جمعیت کودکان، نوجوانان و سالمندان) به‌طور طبیعی افزایش تولید سرانه را به دنبال دارد. اثرات پنجره جمعیتی بر رشد اقتصادی را می‌توان از سه بُعد مورد توجه قرار داد:

۱. افزایش عرضه نیروی کار

همچنان‌که مراحل انتقال جمعیتی طی می‌شود، بچه‌های متولدشده در سال‌های باروری بالا، وارد زندگی بزرگسالی می‌شوند و در گروه سنی جمعیت فعال قرار می‌گیرند. بنابراین لازم است سیاست‌های درست و دقیقی برای آموزش و تربیت آنها طراحی شود، تا اینکه آنها در مراحل بعدی وارد خیل جمعیت بیکار نشوند. به موازات کاهش میزان باروری و رهاشدن زنان از مسئولیت‌های نگهداری بچه،

ژئوپولیتیک و مطالعات منطقه‌ای

۱۳۷۹	۱۳۷۵	۱۳۷۰	۱۳۶۵	۱۳۵۵	۱۳۴۵	۱۳۳۵	گروه‌های سنی
مرحله جوانان			مرحله کودکان				
۲۵/۵۶							۰-۱۴
			۲۶/۳۷	۲۵/۲۲	۲۱/۷۰	۲۳/۴۰	۱۵-۲۹
	۲۳/۱۶	۲۰/۷۰	۱۹/۹۹	۲۲/۹۰	۲۴	۲۵/۲۰	۳۰-۵۴
۸/۱۵	۷/۷۸	۷/۳۳	۶/۶۹	۵/۹۸	۷	۷/۸۰	۵۵-۷۴
۱/۷۹	۱/۱۷	۱/۰۷	۱/۳۶	۱/۳۶	۱/۱۰	۱/۳۰	۷۵+

جدول شماره ۱: توزیع درصدی جمعیت کشور بر حسب پنج گروه سنی عمده از طی دوره ۱۳۳۵-۱۳۷۹

۱۴۲۵	۱۴۲۰	۱۴۱۵	۱۴۱۰	۱۴۰۵	۱۴۰۰	۱۳۹۵	۱۳۹۰	۱۳۸۵	گروه‌های سنی
مرحله سالمندی			آغاز مرحله سالمندی		مرحله میان‌سالان		ادامه مرحله جوانان		
۱۷/۳۸	۱۷/۲۱	۱۶/۹۲	۱۷/۶۶	۱۹/۴۹	۲۱/۱۶	۲۰/۰۸	۱۸/۳	۲۵/۰۸	۰-۱۴
۱۷/۵۹	۱۹/۳۸	۲۱/۰۴	۱۹/۹۴	۱۸/۱۳	۱۷/۴۹	۲۰/۷۵			۱۵-۲۹
۳۱/۴۷	۳۲/۶۵	۳۴/۱	۳۵/۸۹	۳۵/۹۸	۳۴/۴۱	۳۰/۰۶	۲۵	۲۹/۵۶	۳۰-۵۴
					۱۰/۱۷	۸/۲۷	۶/۶۲	۸/۰۴	۵۵-۷۴
				۱/۹۶	۱/۷۱	۱/۶۱	۱/۵۷	۲/۰۰	۷۵+

جدول شماره ۲: توزیع درصدی جمعیت کشور بر حسب پنج گروه سنی عمده طی دوره ۱۳۸۵-۱۴۲۵

مراحل انتقال سنی در ایران قابل تشخیص است. همان‌گونه که جداول شماره «۱» و «۲» نشان می‌دهند، اولین مرحله انتقال سنی یعنی مرحله کودکان از قبل از سال ۱۳۳۵ شروع شده و حدود ۴۰ سال یعنی تا سال ۱۳۷۵ ادامه داشته است. در این مرحله همواره بیش از ۴۰ درصد از کل جمعیت کشور زیر ۱۵ سال بوده است. دومین مرحله انتقال سنی (مرحله جوانی) از سال ۱۳۷۵ شروع شده و تقریباً تا سال ۱۳۹۰ ادامه خواهد داشت. در این مرحله درصد جمعیت جوان بیش از سایر گروه‌های سنی است. مرحله سوم انتقال سنی کشور (افزایش میانسالان) از حدود سال ۱۳۹۵ آغاز و تا سال ۱۴۰۵ نسبت میانسالان به اوج خود می‌رسد. همان‌گونه که ارقام مندرج در جدول

برای پس‌انداز و سرمایه‌گذاری دارند. **۳. افزایش سرمایه‌های انسانی** (د) مرحله چهارم انتقال سنی، مرحله سالمندی جمعیت است. در این مرحله باروری افت اساسی کرده است و به طور کلی برآمدگی و تحذب سنی جمعیت، به سنین سالمندی وارد می‌شود. این تغییر را برخی از جمعیت‌شناسان اصطلاحاً «انفجار عمودی جمعیت سالخورده» می‌نامند. در نهایت سالخوردگی جمعیت در مرحله پیشرفته‌ای قرار می‌گیرد که از آن به عنوان «معکوس شدن هرم سنی» یاد می‌شود. **یافته‌ها** مراحل انتقال سنی در ایران (ابعاد و زوایای کمی و کیفی) بر اساس نتایج سرشماری‌های کشور و نیز پیش‌بینی‌های جمعیتی تا حدود زیادی

زنان با حجم گسترده‌تری وارد بازار کار می‌شوند. همچنین، به تبع اینکه مراحل انتقال جمعیتی طی می‌شود، زنان جوان تمایل دارند آموزش‌های بهتری نسبت به نسل‌های قبلی‌شان داشته باشند و در نتیجه تولید بیشتری خواهند داشت. **۲. افزایش پس‌اندازها** انتقال جمعیتی زمینه افزایش پس‌اندازها را از طریق بهبود قابلیت‌های کشور برای سرمایه‌گذاری و رشد، فراهم می‌کند. افزایش جمعیت در سن کار، پتانسیل بیشتری برای کسب و پس‌انداز پول فراهم می‌کند. بنابراین در این مرحله حجم پس‌اندازها بیشتر خواهد شد، که به نوبه خود پس‌اندازهای ملی را افزایش خواهد داد. جمعیت‌شناسان معتقدند افراد واقع در سنین ۳۵ تا ۶۵ سالگی توانایی بیشتری

شماره «۲» نشان می‌دهند، غالب‌شدن مرحله سالخوردگی از سال ۱۴۱۰ به بعد خواهد بود. در این مرحله به تدریج و با سرعتی فزاینده تعداد سالمندان جمعیت کشور افزایش خواهند یافت، به طوری که نزدیک به ۲۶ درصد از جمعیت کشور در گروه‌های سنی ۵۵ تا ۷۴ ساله قرار خواهند گرفت و بیش از ۵ درصد جمعیت در سنین بالای ۷۵ سال خواهند بود. جداول شماره «۱» و «۲» مسیر زمانی حرکت برآمدگی و تحذب سنی ایجادشده در ساختار سنی کشور در مراحل گذار سنی را به خوبی نشان می‌دهند.

بنابراین می‌توانیم مشاهده کنیم که انتقال سنی ایران بیش از ۱۰۰ سال طول خواهد کشید. از آنجا که گذار سنی نیازهای اقتصادی، اجتماعی عمده و نیز چرخه زندگی اقتصادی جامعه را رقم می‌زند، اینکه کدام یک از گروه‌های سنی جمعیت نسبت به سایر گروه‌ها در اکثریت باشد، شرایط اقتصادی متفاوت و اولویت‌بندی نیازهای جمعیتی متفاوت‌تری را رقم خواهد زد.

از رویکرد چرخه زندگی اقتصادی، مسئله مهم این است که قابلیت و توانایی تولیدی افراد در چرخه زندگیشان تغییر خواهد یافت، در نتیجه میزان درآمد سرانه و میزان تولید ناخالص سرانه نیز تغییر خواهد کرد.

از لحاظ نیازسنجی اجتماعی - جمعیتی در دوره اول انتقال سنی جمعیت، سرمایه‌گذاری در مورد تنظیم خانواده، بهداشت کودکان و مادران، آموزش و تربیت دوره ابتدایی از اهم نیازهای اجتماعی - جمعیتی است، و به سبب بالابودن نسبت وابستگی کودکان فشار اقتصادی زیادی به جمعیت فعال جامعه وارد خواهد شد. در این مرحله قابلیت تولید و پس‌انداز جامعه به شدت کاهش خواهد یافت، و به طور کلی کیفیت زندگی پایین خواهد آمد.

در مرحله جوانی، نیازهای جوانان از جمله نیازهای مرتبط با آموزش عالی و آموزش مهارت‌های حرفه‌ای، ازدواج، اشتغال و مسکن از عمده‌ترین نیازهای

جمعیتی محسوب می‌شوند. در این مرحله با توجه به اینکه جوانان گروه‌های عمده سنی در ساختار جمعیتی هستند، مسائل و آسیب‌های اجتماعی جوانان سیر صعودی پیدا می‌کند، لذا سیاست‌گذاری در ارتباط با پیشگیری، درمان و بهبود وضعیت اجتماعی - اقتصادی جوانان بسیار مهم و ضروری است.

در مرحله میانسالی با توجه به اینکه برآمدگی سنی در سنین فعالیت و کار قرار خواهد گرفت، بار وابستگی کودکان کاهش خواهد یافت. در این مرحله مسائل مرتبط با ایجاد فرصت‌های شغلی کافی برای جمعیت در سن کار، بهبود کیفیت چرخه زندگی شغلی و... اولویت خواهند یافت.

اگر تمهیدات و تدابیر مناسب و لازم برای استفاده از نیروی فعال و آماده به کار مرحله جوانی و میانسالی اندیشیده شود، این مرحله از گذار سنی می‌تواند نقش مهمی در توسعه اقتصادی کشورها ایفا کند. تعدادی از جمعیت‌شناسان به بررسی تأثیرات ساختار سنی بر رشد اقتصادی در آسیای شرقی پرداخته‌اند. مطالعات آنها نشان می‌دهد که نقش تغییرات ساختار سنی در جهش اقتصادی آسیای شرقی بسیار مؤثر بوده است، به طوری که بین یک چهارم تا دو پنجم معجزه اقتصادی (Economic Miracle) آسیای شرقی را به بهره‌گیری از پنجره جمعیتی‌شان نسبت داده‌اند.

یکی از مسائل مهم در ارتباط با تغییرات سنی در ایران از سال ۱۳۹۰ به بعد اثر ساختار سنی بر افزایش تعداد موالید است، که تحت عنوان گشتاور جمعیتی (Population Momentum) مطرح می‌شود. منظور گشتاور جمعیت اثر موقتی ساختمان سنی بر افزایش تعداد زاد و ولدهاست.

گشتاور جمعیتی منجر به پیدایش موج جدید سنی در ساختمان سنی جمعیت کشور خواهد شد، اما اثر آن بر رشد جمعیت به مراتب بسیار کمتر از اثر انفجار موالید در مراحل اولیه انتقال جمعیتی خواهد بود. تدابیر احتیاطی مناسب برای موج دوم جمعیتی که در دهه آینده وارد

هرم سنی کشور خواهد شد، ضروری و الزامی است.

در هر حال با توجه به اهمیت دومین و سومین مرحله انتقال سنی جمعیت سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و اقتصادی در جهت بهره‌مندی از این انرژی جمعیتی ضروری به نظر می‌رسد.

سیاست‌های مرتبط با مرحله دوم و سوم انتقال سنی

برخی از سیاست‌های پیشنهادی برای بهره‌گیری از مزایای پنجره جمعیتی در مرحله دوم و سوم انتقال سنی به شرح ذیل است:

الف) سیاست‌گذاری برای اشتغال، بازارهای مالی و سرمایه‌های انسانی

- سیاست‌های مؤثری برای بهبود ظرفیت‌های استخدام منابع انسانی و ایجاد مشاغل ضروری برای جذب تعداد کثیر جوانانی که وارد سنین کار و فعالیت می‌شوند ضروری است. سیاست تجارت آزاد، همراه با اقتصاد بازار می‌تواند رشد اقتصادی را در طول دوره پنجره تقویت کند. بررسی‌ها نشان می‌دهد سیاست‌هایی که جهت ایجاد سرمایه لازم برای رشد اقتصادی کامل در آسیای شرقی اتخاذ شد، موجب تقویت پس‌اندازها گردید و کمک زیادی به رشد اقتصادی این کشورها کرد. دیگر منابع مهم سرمایه‌گذاری، کمک‌های دولت، پس‌اندازهای اقتصادی، سرمایه‌گذاری‌های خارجی و همکاری‌های منطقه‌ای است. همه موارد فوق به عملکرد مناسب و به‌موقع دولت‌ها بستگی دارند.

ب) سیاست‌های بهداشتی

شواهد جمعیتی نشان می‌دهد که بهبود شرایط بهداشتی موجب افزایش تولید اقتصادی می‌شود. اتخاذ سیاست‌های مؤثر برای ارتقاء بهداشت طی دوره پنجره جمعیتی لازم است؛ از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- تقویت خدمات بهداشتی مناسب برای کودکان، جوانان و جمعیت در سن کار.
- حمایت از بهداشت جنسی زنان (تقویت دانش بهداشتی آنها)، با توجه به اینکه زنان نقش محوری در بهداشت و سلامت

جامعه ارائه می‌شود و سن یکی از عوامل قشر بندی اجتماعی محسوب می‌شود، اما امروزه اینگونه توافقات و ارائه حمایت‌های مورد نیاز سالمندان تقریباً در همه جا رو به تضعیف است و سن و سال به عنوان یک امتیاز اجتماعی ارزش و اهمیت خود را از دست داده است. به جرئت می‌توان گفت چتر حمایتی خانواده از سالمندان رو به جمع شدن است، لذا ایجاد و تقویت مؤسسات غیردولتی، انجمن‌های عمومی، خیریه و زمینه حمایت از سالخورده‌گان ضروری به نظر می‌رسد.

در اکثر جوامع پیشرفته امروزی حمایت از سالمندان توسط مراقبت‌های بهداشتی دولتی و سازمان‌های بازنشستگی خصوصی ارائه می‌شود. این برنامه‌ها در کم کردن و از بین بردن شکاف موجود در درآمدها و منابع، بین سالمندان و جمعیت واقع در سنین کار موفقیت‌آمیز بوده و میزان فقر در میان سالمندان را به طور اساسی کاهش داده‌اند.

به هر حال این هزینه‌ها که توسط سازمان‌های بازنشستگی به افراد مسن پرداخت می‌شود، در واقع انتقال منابع مالی از جوان‌ترها به نسل‌های مسن‌تر است، که به مرور زمان می‌تواند سنگین‌تر و مشکل‌ساز شود؛ یعنی وقتی که میزان پرداخت‌های بازنشستگی به تدریج رو به افزایش می‌گذارد، این برنامه‌های حمایتی آسیب‌پذیر خواهند شد. صندوق بین‌المللی پول در مطالعه‌ای نشان داد که بی‌توجهی به این فشارهای مالی در سیستم‌های بازنشستگی می‌تواند باعث ایجاد مشکل شود و صدمات اقتصادی جدی هم بر روی اقتصاد داخلی کشور و هم از طریق ارتباطات بین‌المللی کشورهای پیشرفته بر روی اقتصاد جهانی اثرگذار باشد.

اساساً در برنامه‌ریزی‌ها هم تعداد

سازمان جهانی بهداشت، سیاست جهانی‌اش را در ارتباط با سالخوردگی جمعیت، سالمندی فعال اعلام کرده است. فرایند به‌حداکثر رساندن سطح سلامت، مشارکت و امنیت افراد سالمند به منظور تقویت کیفیت زندگی آنها.

پرتال جامع علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خانواده‌هایشان دارند.

- تقویت بهداشت کودکان و نوجوانان و بهبود نیازهای آموزشی آنان.
- توجه ویژه به جمعیت‌هایی با درآمدهای پائین، و تقویت برنامه‌های بخش عمومی و بهداشت فقرا.
- ارتقای طب کار و افزایش امنیت‌ها و مراقبت‌های در حین کار.

سیاست‌های مرتبط با مرحله چهارم انتقال سنی: سالخوردگی جمعیت

همان‌گونه که اشاره شد، مرحله چهارم انتقال سنی از سال‌های ۱۴۱۰ بر ساختمان سنی کشور سایه خواهد افکند. ایجاد زیرساخت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای ورود به این دوره می‌تواند بسیاری از مشکلات و مسائل ناشی از سالمندی جمعیت را کاهش دهد. با توجه به اینکه ساختارهای اجتماعی و فرهنگی و نیز ارزش‌های خانوادگی تغییرات اساسی خواهد کرد و به تدریج این تغییرات به طور افقی و عمودی به همه لایه‌ها و قشرهای اجتماعی سرایت خواهد نمود، و نیز از طرفی جمعیت کشور به سوی مراحل سالخوردگی میل خواهد کرد، اتخاذ سیاست‌های کارآمد برای ورود به مرحله سالخوردگی جمعیت ضروری است.

برای روشن شدن مطلب باید اشاره شود که در گذشته حمایت از سالمندان معمولاً از طریق توافقات غیررسمی خانواده و

سالمندان و هم نسبت سالمندان در کل جمعیت باید مورد توجه قرار گیرند. در سیاست‌گذاری‌های کلان ملی، تعداد سالمندان در واقع بیان‌کننده تعداد تخت‌های بیمارستانی مورد نیاز در آینده، تعداد افراد متخصص طب سالمندان، کمک‌های بهداشتی و تعداد خانه‌های سالمندی مورد نیاز برای آینده است.

نسبت سالمندان در یک جمعیت بیان‌کننده تعداد افراد مورد نیاز در سنین کار و فعالیت برای ارائه حمایت‌های مالی به اشخاص سالمند و تعداد مددکاران و افراد متخصص طب سالمندی و پرسنل مورد نیاز برای آموزش و فعالیت در خانه‌های سالمندی است.

سازمان جهانی بهداشت، سیاست جهانی‌اش را در ارتباط با سالخوردگی جمعیت، سالمندی فعال اعلام کرده است. سالمندی فعال عبارت است از فرایند به‌حداکثر رساندن سطح سلامت، مشارکت و امنیت افراد سالمند به منظور تقویت کیفیت زندگی آنها. سه اصل مندرج در سیاست سالمندی فعال، بر تشخیص آگاهانه نیازها، حقوق، ترجیحات و توانمندی‌های افراد سالمند تأکید اساسی دارد. عقلانیت‌محوری در پس سیاست سالخوردگی فعال، حفظ ظرفیت و پتانسیل‌های عملکردی در سراسر چرخه زندگی اقتصادی-اجتماعی است.

برنامه‌های عمل در این زمینه‌ها بر سه پایه اصلی استوار است:

الف) سلامت: اگر عوامل خطر ساز (محیطی و فردی)، بیماری‌های مزمن و کاهش‌دهنده عملکرد در حد پائین و از سویی عوامل حمایت‌کننده از سالمندان بالا نگه داشته شوند، افراد هم از زندگی طولانی‌تر و هم باکیفیت بالاتر لذت خواهند برد. آنها در سلامتی به سر خواهند برد و

خواهند توانست زندگی‌شان را همچنان که مسن‌تر می‌شوند، کنترل کنند. در نتیجه تعداد کمتری از سالمندان به مراقبت‌های پزشکی و خدمات هزینه‌بر نیاز خواهند داشت.

ب) مشارکت: اگر بازار کار، استخدام، آموزش، برنامه‌ها و سیاست‌های بهداشتی و اجتماعی از مشارکت کامل سالمندان در فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بهره ببرند، و بر اساس حقوق اولیه انسانی آنها، از توانایی‌ها و نیازها و ترجیحات آنها حمایت کنند، آنها می‌توانند سهم بزرگی در فعالیت‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی-چه دستمزدی و چه غیردستمزدی- داشته باشند.

ج) امنیت: اگر برنامه‌ها و سیاست‌هایی که برای حقوق و نیازهای امنیت اجتماعی، اقتصادی و فیزیکی در نظر گرفته می‌شوند، سراسر طول عمر را پوشش دهند و افراد سالمند مورد حمایت قرار بگیرند، همچنین شأن و منزلت اجتماعی‌شان حفظ شود و در مقابل حوادث حمایت شوند، احساس امنیت خواهند کرد. خانواده‌ها و مؤسسات در تلاش برای حمایت از اعضای سالمندشان باید مورد حمایت دولت‌ها قرار بگیرند.

بحث و نتیجه‌گیری

گذار سنی جمعیت در ایران یکی از مباحثی است که کمتر مورد توجه قرار گرفته است. گذار سنی به موازات انتقال جمعیتی صورت می‌گیرد و تکمیل شدن مراحل آن حدود ۱۵۰ سال طول می‌کشد. هر یک از مراحل گذار سنی علاوه بر اینکه نوع اساسی و عمده نیازهای اقتصادی، اجتماعی و جمعیتی را مشخص می‌کند، نقش مهمی در شکل‌دهی به فرایندهای کلان اقتصادی و اجتماعی جوامع دارد.

این مقاله تلاش کرده است، با استفاده از رویکرد گذار سنی، تصویری از مراحل انتقال ساختار سنی کشور ارائه دهد، و با توجه به ویژگی‌های اجتماعی و جمعیتی هر یک از مراحل انتقال سنی، برخی از سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌های کلان اقتصادی و اجتماعی را معرفی کند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد که جمعیت ایران مرحله اول انتقال سنی یعنی مرحله کودکان و نوجوانان را طی کرده است و هم‌اکنون مرحله دوم انتقال سنی یعنی مرحله جوانان را تجربه می‌کند.

دومین مرحله انتقال سنی (مرحله جوانی) از اوایل سال ۱۳۷۵ شروع شده و تا سال ۱۳۹۰ ادامه خواهد داشت. مرحله سوم انتقال سنی کشور (افزایش میانسالان) از اوایل سال ۱۳۹۰ آغاز و تا سال ۱۴۱۰ ادامه خواهد داشت. برنامه‌ریزی در جهت بهره‌مندی از جمعیت فعال واقع در سنین کار و فعالیت یکی از سیاست‌های مهمی است که در مرحله دوم و سوم انتقال سنی باید مورد توجه دولت‌مردان قرار گیرد.

مرحله سالخوردگی از سال ۱۴۱۰ به بعد بر ساختمان سنی جمعیت کشور غالب خواهد شد. در این مرحله به تدریج و با سرعتی فزاینده تعداد و درصد سالمندان جمعیت کشور نسبت به سایر طبقات سنی رو به فزونی خواهد گذاشت، به طوری که نزدیک به ۲۶ درصد از جمعیت کشور در گروه‌های سنی ۵۵ تا ۷۴ ساله قرار خواهند گرفت و بیش از ۵ درصد جمعیت در سنین بالای ۷۵ سال خواهند بود.

ایجاد زیرساخت‌های اقتصادی، اجتماعی و توانمندی‌های لازم برای ورود به مرحله سالمندی با اتخاذ سیاست‌های بلندمدت کارآمد و شفاف امکان‌پذیر خواهد بود. لذا اتخاذ سیاست‌های پیشدستانه جهت ورود به هر یک از مراحل انتقال سنی، به‌ویژه مرحله سالخوردگی جمعیت، الزامی و ضروری است.

تلخیص شده از:

فصلنامه جمعیت، شماره ۷۱ و ۷۲.